

Neděle 15.5.2011 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Sk 9,1-9 + Fp 3,7-10 „Moc Vzkříšeného Pána v křesťanově životě“

Je to napínavý a dramatický příběh, ten životní příběh Saula z Tarsu. Že to byl vzdělaný, věřící a upřímný člověk, většinou všichni víme. Na začátku své životní kariéry viděl hlavní smysl svého života v pronásledování a zatýkání křesťanů. Považoval je za nebezpečnou sektu a chtěl je zlikvidovat... Kdykoliv slyšel jméno „Ježíš Kristus“ nebo „křesťan“, měl „rudo“ před očima. Tehdy ještě vůbec netušil, že se jeho životní postoj může radikálně změnit. Opravdu se to stalo a ze zapřisáhlého nepřítele křesťanů se stal Kristův nadšený vyznavač a misionář.

1. Vzkříšený Kristus v Pavlově životě

Apoštol Pavel často vzpomíná na svůj zážitek u Damašku. Setkal se tam se vzkříšeným Kristem a zjistil, že jde špatným směrem. Bůh mu otevřel oči a on neváhal a odevzdal život Kristu. Při různých příležitostech si to připomíná a vyznává, co pro něho znamená. Co to tedy Pavlovi přineslo? Kde vidíme v Pavlově životě přítomného, živého, vzkříšeného Krista a Jeho moc? Je to užitečné se takto ptát. Proč? Protože odpovědi, které dostaneme, nám prozradí, čím je a může být Ježíš Kristus pro každého křesťana. Sv. Pavel pracuje jako misionář, nemá žádné jiné zájmy, někdo by mohl říct: fanatik před tím, fanatik po tom. Jenže on kromě toho po nocích pracuje, aby měl na svou obživu, aby tím nezatěžoval věřící v nových sborech, které vznikají... Ví, co je nemoc, lidská zloba a nenávisť, utrpení a vězení. Poznal život se všemi jeho obtížemi a nástrahami a nakonec vyznává „*Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu*“ (Fp 4,13). – Kde je vidět ta Kristova síla a pomoc?

a) *Kristova milost v každodenním životě.* Můžeme začít tím nejzákladnějším, každodenními potřebami. Pavel píše o tom, že je spokojen s tím, co má, dovede mít hojnost a nadbytek. To chápeme: když se máme dobře, tak jsme taky spokojeni. Ale pak se dostává do situací, kdy má hlad a nedostatek. Nestěžuje si na to a píše, že se to naučil snášet (Fp 4,11nn). I když to vypadá tak obyčejně a prozaicky, myslím, že všichni víme, že je to životní výhoda, dar, když dokážeme přijímat hojnost a snášet bídu. V naší situaci blahobytu, kdy nevíme, co je nouze, nám možná připadá zbytečné se tím zabývat. Je ovšem moudré se ptát, zda nejsme příliš závislí na vysoké životní úrovni, na tom, že máme všechno, na co si vzpomeneme. Pokud tomu tak je, pak jsme zde hodně zranitelní. Stačí málo a můžeme přijít o pokoj.

b) *Pavlova vděčnost a radost.* Když sledujeme život ap. Pavla, vidíme, kolik je v jeho srdci radosti a vděčnosti. Je to až nápadné, jak se Pavel uprostřed těžkostí raduje a ještě k radosti povzbuzuje ostatní. Snad ve všech svých dopisech děkuje Bohu za křesťany v různých sborech. A protože nemůže být se všemi, píše jim dopisy a posílá důležité vzkazy. „*Radujte se v Pánu vždycky, opět vám říkám, radujte se!*“ To je známá věta z Pavlova dopisu Filipským. Apoštol ji napsal ve vězení, kde je navzdory okolnostem plný radosti a naděje. Pavlův životní optimismus nepramení z nějaké naivity. Apoštol zná život a jeho stinné stránky. Z víry v Ježíše Krista sám čerpá sílu, radost a naději a víra mu pomáhá obstát v životních těžkostech. Proto radí i dalším křesťanům, aby to dělali stejně. Podle Sk 16,23-25 je Pavel jednou se Silasem ve vězení. Čekali bychom skleslost a depresi a oni se tam modlí a zpěvem oslavují Boha. To je další příklad, který ukazuje, jakou pomocí je víra v Krista.

c) *Trpělivost/statečnost/pokora v utrpení.* Jiná situace souvisí s nemocí, utrpením pro Krista, kdy si Pavel zachovává pokoj v pohledu do budoucnosti a v pohledu na smrt. To jsou postoje,

kteřé jsou pro život důležité. Myslím, že všem nám je jasné, že to není proto, že Pavel je silák a hrdina, kterého nic nebolí a který všechno zvládne. Je to díky tomu, že uvěřil v Ježíše Krista a svou vírou se drží ve všech situacích svého Pána. V jednom Pavlově dopise čteme o nějaké nemoci, která ho trápila a ztěžovala mu práci. Jako křesťan se modlil za uzdravení a čekal, že mu Ježíš pomůže. Místo toho dostal odpověď (2K 12,7-10): „*Stačí, když máš mou milost: vždyť v slabosti se projeví má síla*“. Apoštol pokorně a bez reptání přijímá Boží vůli a je nám příkladem v tom, jak se máme jako křesťané v podobných situacích zachovat.

2. Moc Vzkříšeného v životě křesťanů dnes

Jsem moc rád, milí přátelé, že příklady křesťanské radosti, věrnosti ve víře anebo statečnosti v utrpení nemáme jenom v Bibli. Najdeme je také mezi námi. Když se spolu setkáváme, mluvíme o svých zkušenostech, můžeme při sobě objevovat podobné projevy Boží milosti a moci, jak jsme si na ně ukázali u apoštola Pavla. Jsem velice vděčný Pánu Bohu za to, že podobné příklady vidím např. mezi našimi seniory. Pokaždé mě to zahanbuje a zároveň těší a povzbuzuje, když slyším slova vděčnosti u těch, kteří procházejí nemocí, stářím a trápením. Kdyby to bylo jen u jednoho člověka, mohl by někdo říct, že je to „náhoda“, že ten člověk má zrovna takovou dobrou povahu... Jenže to není jen jeden člověk, je jich víc, jsou jich desítky, stovky, tisíce... Jsem vděčný Bohu za to, že projevy nového života jsou vidět také ve střední generaci. Mám radost z toho, když vidím, jak o nový život z Boha zápasí naše mládež. Moc Vzkříšeného se projevuje ve víře, v modlitbách, lásce i radosti věřících. Také v odpuštění, v obětavosti, ve službě. Někdy v tom potřebuje někdo povzbudit, potřebuje se s někým modlit, slyšet slovo od Boha..., ale jinak můžeme poznávat, že moc Vzkříšeného je dnes stejná, jako byla kdysi. Radujme se z toho, děkujme za to, navzájem si pomáhejme a společně nesme dobrou zprávu evangelia dál. Lidé potřebují slyšet o Boží lásce, ale potřebují také vidět, jak Boží dobrota a milost mění lidské životy. To je součást Božího díla, které je mezi námi. Vzkříšený Ježíš Kristus se dnes s námi setkává ve svém Slově a ve sv. Večeři Páně. Chce každého nově ujistit o tom, že je živý a že má pro každého sílu k novému životu. Jako pro Pavla kdysi. Díky Bohu za to!

(14.5.2011 – B. Kaleta)